

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/136/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514208796
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7514208796.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Andreja Šalatu a JUDr. Jána Slobodníka, vo veci žalobcu K. O.M., E.. XX.X.XXXX, D. - I. XXX, zast. JUDr. Evou Geleneky Hencovskou, advokátkou, Košice, Bajzova 2, proti žalovaným 1) Komunálna poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Bratislava, Štefánikova 17, IČO: 31 595 545, adresa pre doručovanie: Košice, Hlavná 62, zast. JUDr. Daliborom Tverďákom, advokátom, Košice, Krmanova 1, IČO: 31 819 796 a 2) DEVION s.r.o., Košice, Južná trieda 78, IČO: 36 572 250, o zaplatenie 733,92 eur s prísl., o odvolaní žalovanej v 1. rade proti rozsudku 16C/173/2014-106 z 15.10.2015 Okresného súdu Košice-okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobcovi priznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom rozhodol, že žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi sumu 733,92 eur s 5,50% úrokom z omeškania ročne od 25.9.2013 do zaplatenia a nahradiť trovy konania v sume 400,72 eur, s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

2.V odôvodnení rozsudku o.i. uviedol, čoho sa žalobca žalobou, podanou uňho 13.5.2014 domáhal a ako ju skutkovo a právne odôvodnil, že žalovaný v 1. rade nesúhlasil so žalobou, navrhoval ju zamietnuť a čím svoje stanovisko odôvodnil, že žalovaný v 2. rade potvrdil, že pri prevádzke motorového vozidla značky Škoda Octavia, C. D. XXX U., riadeného zamestnancom X. E. došlo 27.4.2013 pri ceste smerom na Zlatú Idku k dopravnej nehode, vodič pri vyhýbaní sa dieram na vozovke vytočil vozidlo doľava, v tom momente ho obiehala motorové vozidlo značky Seat Leon C. D. XXX I., potvrdil, že v zázname o dopravnej nehode bol nesprávne uvedený dátum dopravnej nehody, X. E. v uvedenej veci spísal aj čestné prehlásenie z 10.10.2013, ktoré doručil žalovanej poisťovni, žiadal, aby žalovanej v 1. rade bolo uložené nahradiť žalobcovi škodu. Ďalej súd uviedol, aké dokazovanie vykonal zistil skutkový stav, že výpoveďou žalobcu bolo preukázané, že je vlastníkom osobného motorového vozidla značky Seat Leon, C. D. XXXBR, vlastní ho už od roku 2006 a uvedené motorové vozidlo s jeho súhlasom používala aj jeho matka G. O., ktorá 27.4.2013 bola účastníčkou dopravnej nehody, došlo ku kolízii s osobným motorovým vozidlom značky Škoda Octavia, ktoré obiehala, viedol ho pán E., z pravej strany narazil do motorového vozidla žalobcu a došlo k poškodeniu pravej strany - ošúchanie farby a menšie preliačiny na plechu motorového vozidla. Jeho výpoveďou bolo tiež preukázané, že ešte v ten istý deň ho matka telefonicky informovala o tejto dopravnej nehode, zistil, že ešte nebolo vyplnené tlačivo o dopravnej nehode pre poisťovňu, ale vodič predmetného vozidla jej nechal telefonický kontakt pre ďalšie úkony. Žalobca zároveň oznámil matke potrebu telefonického oznámenia dopravnej nehody na dispečing poisťovne, čo zariadil ešte v ten istý deň, buď on, prípadne jeho matka, následne po víkende v pondelok telefonicky kontaktoval pána E., ktorý bol však odcestovaný, opäť ho po dvoch týždňoch

kontaktoval za účelom vyplnenia potrebného tlačiva pre poisťovňu, následne ho spolu vyplnili, urobili nákras dopravnej situácie a žalobca osobne doručil tlačivo na pobočku žalovanej v 1. rade v Košiciach na Hlavnej ulici. Motorové vozidlo ostalo pojazdné, následne bolo pre účely likvidácie poistnej udalosti obhliadnuté v priestoroch firmy Tempus v Košiciach na Rastislavovej ulici, pôvodne navrhnutý spôsob lakovania bol po doobhliadke zmenený, obhliadkár súhlasil s lakovanými oboch celých dverí vpredu i vzadu, blatníky celá pravá časť motorového vozidla, faktúru vystavenú Matejom Kisom AUTO-MIX-SERVIS, Haniska 183 na sumu 733,92 eur doručil žalovanej poisťovni, ktorá odmietla plniť, nakoľko sa nezhodujú uvádzané dátumy poistnej udalosti, z týchto dôvodov uvedenú faktúru uhradil z vlastných prostriedkov, čo preukázal aj pokladničným dokladom. Výpoveďou štatutárneho zástupcu žalovanej spoločnosti DEVION s.r.o. U. A. A. bolo preukázané, že táto obchodná spoločnosť je prevádzkovateľom predmetného osobného motorového vozidla značky Škoda Octavia, ktoré bolo zverené živnostníkovi X. E., s ktorým v uvedenom období neboli v pracovnom pomere, vykonával pre nich činnosť podľa obchodnej zmluvy a záležitosti vo vzťahu k žalovanej poisťovni, s ktorou bolo dojednané povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou uvedeného motorového vozidla po dopravnej nehode, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo žalobcu, zariadil X. E., potvrdil, že všetci vyvinuli úsilie na usporiadanie nároku žalobcu poisťovňou, chyba v uvedení dátumu poistnej udalosti bola opravená, išlo o omyl, v žiadnom prípade nie nečestné konanie voči poisťovni. Výpoveďou svedka X. E. bolo preukázané, že žalovaný v 2. rade mu zveril motorové vozidlo značky Škoda Octavia EČV D. XXX U., ktoré 27.4.2013 riadil na ceste z Nižného Klátova, medzi obcou Hýľov sa na rovnakom úseku cesty vyháňal priamo na ceste, obchádzal ich, vybočil zo svojho jazdného pruhu a pri tom narazil do motorového vozidla značky Seat Leon, EČV D. XXX I. vedeného pani O., ktoré ho predbiehalo, po tejto kolízii sa zastavili, vymenili si telefonické kontakty, dohodli sa na spoločnom vykonaní úkonov v poisťovni, uviedol, že žalobca ho o niekoľko dní navštívil na pracovisku, spoločne spísali záznam o dopravnej nehode, ktorý žalobca osobne doručil poisťovni, došlo však k nesprávne uvedenému dátumu poistnej udalosti, túto chybu sa pokúšali opraviť čestným vyhlásením. Listinnými dôkazmi - zmluvou o povinnom zmluvnom poistení číslo 8011717396, ktorej súčasťou sú všeobecné zmluvné podmienky bolo preukázané dojednanie poistenia prevádzky motorového vozidla značky Škoda Octavia EČV D. XXX U. so žalovaným v 1. rade počnúc od 22.10.2012, záznamom o dopravnej nehode, ktoré vyplňujú vodiči oboch vozidiel bolo preukázané, že ako dátum dopravnej nehody je uvedený deň 28.4.2013, čas 14.20 hod., miesto - cesta pred obcou Zlatá Idka, plánik nehody zodpovedá tvrdeniam žalobcu i svedka X. E.Č., pri motorovom vozidle žalobcu sa uvádza viditeľné poškodenie pravých predných dverí, zadných predných dverí, zadného prvého blatníka a zadného nárazníka, uvedené tlačivo bolo doručené poisťovni 24.6.2013 aj s prihlásením žalobcu, že uvedená poistná udalosť sa stala 28.4.2013, nie 27.4.2013, ako bolo hlásené dispečingu. Oznámením o škodovej udalosti poisteným na tlačive žalovanej poisťovne z 28.5.2013, doručeným poisťovni v ten istý deň bolo preukázané, že ako dátum dopravnej nehody sa uvádza 28.4.2013 a v popise dopravnej nehody je uvedené, že pri vyháňaní sa diere na vozovke prešiel do jazdnej dráhy motorového vozidla, ktoré ho obiehalo. Doloženými listinami bolo tiež preukázané, že poisťovňa opakovane vyzývala žalobcu na doručenie listín k uvedenej škodovej udalosti, ktorá bola v evidencii žalovanej poisťovne datovaná 27.4.2013, žiadala doručenie kópie vodičského oprávnenia vodiča v čase dopravnej nehody a originál faktúry na opravu motorového vozidla, dodanie uvedenej faktúry naposledy urgovala 31.7.2013. Zápisom o obhliadke motorového vozidla žalobcu bolo preukázané, že uvedený úkon bol vykonaný 2.5.2013 v Košiciach, z výpovede žalobcu vyplýva, že na pracovisku spoločnosti Tempus na Rastislavovej ulici, zo zápisu o doobhliadke zo 4.9.2013 vyplýva, že bola vykonaná spoločnosťou SLOVEXPERTA v Haniske na prevádzke autoopravní A. D., ktorý po schválení rozsahu vykonal opravu motorového vozidla a podľa doloženého rozpisu fakturoval žalobcovi faktúrou číslo 13 166 zo 16.9.2013 za vykonanú opravu celkom sumu 733,92 eur, žalobca túto faktúru doručil poisťovni 18.9.2013 a jej oznámením žalobcovi z 24.9.2013 bolo preukázané, že pre nesúlad v dátumoch škodovej udalosti nie je možné pristúpiť k likvidácii uplatnenej škody na motorovom vozidle. Výpoveďou žalobcu, štatutárneho zástupcu žalovaného v 2. rade Ing. A. A. U. S. X. E. bolo preukázané, že žalobca i svedok mali záujem uvedenú chybu napraviť, žalobca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne listom z 18.10.2013 vyzval poisťovňu na prehodnotenie spôsobu vysporiadania nároku z uvedenej poistnej udalosti, vysvetľuje prípadné príčiny uvedenia nesprávneho dátumu škodovej udalosti označených v listinách, doložila aj čestné vyhlásenie X. E. z 10.10.2013 s úradne osvedčeným podpisom, ktorý touto formou vysvetľoval sled udalostí a príčiny pochybenia v dátume poistnej udalosti, poisťovňa neuznala túto argumentáciu, právnej zástupkyne žalobcu, listom z 21.11.2013 oznámila, že účastníci škodovej udalosti sú povinní na mieste vyplniť tlačivo Správu o nehode, uplatňovaný nárok nebol dostatočne preukázaný podľa zák. č.381/2001 Z.z., a preto bol vysporiadaný bez poistného plnenia. citoval znenie § 4, § 5, § 10, § 15 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení

zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 427, § 428, § 517 ods.2 O. z., § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., vyhodnotil výsledky vykonaného dokazovania a dospel k záveru, že nárok žalobcu na náhradu škody v sume 733,92 eur aj s 5,50 % úrokom z omeškania ročne od 25.9.2013 - odo dňa nasledujúceho po oznámení žalovaného v 1. rade o neposkytnutí náhrady škody žalobcovi je voči obom žalovaným dôvodný, vo vzťahu k žalovanému v 1. rade vyplýva z § 15 zák. č. 381/2001 Z.z. a vo vzťahu k žalovanému v 2. rade z § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka, poisťná udalosť bola po odstránení nesúladu v dátume jej vzniku náležite preukázaná, výška škody bola tiež riadne preukázaná faktúrou autoopravovne, popisom vykonaných opráv a pokladničným dokladom o úhrade uvedenej faktúry. Z týchto dôvodov žalobe v celom rozsahu vyhovel. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p., trovy žalobcu, ktorý bol v konaní plne úspešný pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za žalobu v sume 43,50 eur a trov právneho zastúpenia advokátkou, ktoré celkom predstavujú sumu 357,22 eur a s poukázal na § 149 O.s.p., ktorého znenie citoval.

3. Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalovaná v 1. rade keďže I. má za to, že: súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. II. Žalobca žalobou žiadal zaviazat' žalovanú v 1. rade a žalovaného v 2. rade na zaplatenie sumy 733,92 eur s príslušenstvom. Právnym titulom uplatnenej pohľadávky je nárok žalobcu z povinného zmluvného poistenia na náhradu škody na jeho motorovom vozidle, ktorá mala byť žalobcovi spôsobená škodovou udalosťou z 27.4.2015, vedenej u žalovanej pod č. 8011717396. V predmetnom konaní súd vyhodnotil výsledky vykonaného dokazovania a dospel k záveru, že nárok žalobcu na náhradu škody v sume 733,92 eur aj s 5,50% úrokom s omeškania ročne od 25.09.2013 - odo dňa nasledujúceho po oznámení žalovaného v 1. rade o neposkytnutí náhrady škody žalobcovi je voči obom žalovaným dôvodný, vo vzťahu k žalovanému v 1. rade vyplýva z § 15 zák. č. 381/2001 Z.z a vo vzťahu k žalovanému v 2. rade z § 427 a nasl. O. z. a ďalej uviedla ako súd svoje rozhodnutie odôvodnil, s čím sa ona nestotožňuje. V prvom rade považovala za potrebné uviesť, že zo strany žalobcu nebol nepochybne preukázaný moment jej vzniku. Z doteraz známeho skutkového stavu je zrejmé, že účastníci škodovej udalosti neustálili deň vzniku škodovej udalosti. Matka žalobcu (účastníka nehody) nahlásila vznik škodovej udalosti 27.4.2013 vo večerných hodinách a druhý účastník nehody, pán E.Á., nahlásil vznik škodovej udalosti vo forme „oznámenia škodovej udalosti poisťným“ 28.5.2013, s tým, že ako dátum vzniku škodovej udalosti uviedol 28.4.2013. Rovnaký dátum vzniku škody (28.4.2013) je uvedený aj v tlačive „Uplatnenie nároku na náhradu škody“ z 24.6.2013, ktoré je podpísané žalobcom. Opätovne poukázala na to, že žalobca spolu s pánom E. uviedli ako vznik škodovej udalosti 28.4.2013. Žalobca si však v tomto súdnom konaní uplatňuje nárok z poisťnej udalosti, ku ktorej došlo/malo dôjsť 27.4.2013. Z uvedeného dôvodu nie je preukázaný vznik škodovej udalosti. Následné zhodné tvrdenie žalobcu a pána E., ktoré uskutočnili až po dohode v dodatočnom termíne považuje žalovaná za účelové. Citovala za zák. č. 381/2001 Z.z., o povinnom zmluvnom poistení v § 4 ods.2, § 15 ods.1. Žalobca v rámci unesenia dôkazného bremena musí jednoznačne preukázat' nielen vznik škodovej udalosti, ale aj vecnú a časovú príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a jej výškou. V predmetnom súdnom konaní pred súdom prvej inštancie žiadal žalobca o zaplatenie škody, ktorá mu údajne vznikla škodovou udalosťou z 27.4.2013, vo výške 733,92 eur s príslušenstvom. Žalobca má z povinného zmluvného poistenia nárok na náhradu skutočnej škody spôsobenej v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Má za to, že v predmetnom súdnom konaní žalobca relevantne nepreukázal výšku škody. Žalobca neunesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal príčinnú súvislosť medzi vykonanou opravou vymedzenou faktúrou zo 16.9.2013 a výškou reálne vzniknutej škody. Dôkazné bremeno jednoznačného preukázania vzniku škody ako aj príčinnej súvislosti s poisťnou udalosťou je na žalobcovi. Poukázala na Rozsudok NS ČR sp. zn. Rv I 592/28 zo 17.1.1929, z ktorého citovala. Dôkazné bremeno na preukázanie výšky škody je na žalobcovi. Faktúra vystavená servisom nie je dôkazom preukazujúcimi skutočnú výšku škody, keďže ňou nie je preukázaná príčinná súvislosť medzi vykonanou opravou a škodovou udalosťou. III. Súd ďalej ju zaviazal zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne od 25.9.2013 do zaplatenia. Rozhodnutie súdu o priznaní úroku z omeškania vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namieta nedôvodnosť uplatneného úroku z omeškania, a to s poukazom na znenie § 11 ods.6,7,8 zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla predstavujúcich špeciálnu úpravu týkajúcu sa úrokov z omeškania z plnenia z povinného zmluvného poistenia a citovala znenie § 11 ods.6,8 zák. č. 381/2001 Z. z. a uviedla, že predmetná právna úprava týkajúca sa vzniku nároku na úrok z omeškania predstavuje špeciálnu úpravu, ktorá má prednosť pred všeobecnou

úpravou, v zmysle ktorej si žalobca uplatnil svoj nárok. Pokiaľ ona splnila povinnosti ustanovené v § 11 ods.6 zák. č. 381/2001 Z. z., nie je povinná platiť úroky z omeškania. Ku škodovej udalosti došlo 27.4.2013. Účastník nehody, pán E. škodovú udalosť žalovanej oznámil 28.5.2013. Opakovane vyzývala žalobcu na doručenie listín k škodovej udalosti - „Výzva na doloženie dokladov k škodovej udalosti číslo 8011717396 z poistnej zmluvy číslo 6812535104“ z 25.6.2013, „Urgencia - Výzva na doloženie dokladov k škodovej udalosti číslo 8011717396 z poistnej zmluvy číslo 6812535104“ z 31.7.2013 a „Urgencia II. - Výzva na doloženie dokladov k škodovej udalosti číslo 8011717396 z poistnej zmluvy číslo 6812535104“ z 27.8.2013. Na žiadosť žalobcu došlo 4.9.2013 k reklamácii a doobhliadke motorového vozidla a k výslednej kalkulácii zo 4.9.2013. Žalovaná 24.9.2013 ukončila šetrenie s tým, že nie je možné pristúpiť k likvidácii uplatnenej škody na motorovom vozidle. Žalobca cestou právneho zástupcu doručil žalovanej 5.11.2013 výzvu na prehodnotenie spôsobu vysporiadania nároku z poistnej udalosti č. 8011717396 a ona 21.11.2017 prehodnotila výzvu žalobcu a opätovne oznámila, že na základe šetrenia nemôže pristúpiť k náhrade škody z dôvodu, že uplatnený nárok nebol dostatočne preukázaný v súlade so zák. č. 381/2001 Z.z. a teda bol vysporiadaný bez poskytnutia poistného plnenia. Ona si splnila všetky zákonom predpísané povinnosti. K ukončeniu prešetrenia poistnej udalosti do 3 mesiacov odo dňa oznámenia nemohlo dôjsť pre nesúčinnosť žalobcu a nedoručenie požadovaných dokladov. Komentár k OZ (§ 797) k nečinnosti osoby v prípade šetrenia poistnej udalosti uvádza: „1/ kontexte § 799 ods.1,2 OZ je však zrejmé, že na likvidáciu poistnej udalosti sa predpokladá aktívna súčinnosť osoby, ktorá má právo na poistné plnenie, či už predložením žiadaných dokladov alebo zodpovedaním dopytovaných skutočností,- Komentár k OZ, s.2914. Ďalej aj k § 799: „Napriek tomu, že povinnosť vykonať vyšetrenie poistnej udalosti je uložená poisťovni, neznamená to, že pri vyšetrení nahlásenej udalosti si poisťovňa musí vlastnou činnosťou zaobstarať všetky nevyhnutné podklady. Osoba, ktorá má právo na plnenie, je povinná poisťovni poskytnúť nevyhnutnú súčinnosť. Komentár k OZ, s. 2920. Na základe vyššie uvedeného sa nemohla dostať v zmysle § 11 ods.8 zák. č. 381/2001 Z. z. do omeškania a nie je preto povinná zaplatiť poškodenému úroky z omeškania. Súd prvej inštancie neaplikoval špeciálnu právnu úpravu týkajúcu sa vzniku nároku na úrok z omeškania. K otázke úroku z omeškania poukázala na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/151/2016 zo 14.6.2016, z ktorého jednoznačne vyplýva, že pokiaľ žalovaná splnila svoju povinnosť podľa § 11 ods.6 zák. č. 381/2001 Z. z., nevzniká povinnosť zaplatiť úroky z omeškania v zmysle 11 ods.8 zák. č. 381/2001 Z. z.. Totožný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Prešove vo svojom rozsudku sp. zn. 8Co/321/2015 z 27.2.2017, z ktorého citovala. Prípadná jej povinnosť plniť, tak môže vzniknúť až dorúčením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, a do omeškania by sa žalovaná mohla dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti uloženej jej právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi výšku priznanej náhrady škody. IV. Ďalej citovala znenie § 220 ods.2 CSP a má za to, že z vyššie citovaného zákonného ustanovenia je zrejmé, že odôvodnenie rozhodnutia musí byť jasné, zrozumiteľné a výstižné. Odôvodnenie rozhodnutia je zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny. Považuje odôvodnenie rozsudku za nedostatočné, zmätočné, nejasné a z uvedeného dôvodu za arbitrárne. Rozsudok vo svojom odôvodnení na strane 4. (3. „odstavec“) uvádza nejasné a zmätočné výrazy akými sú „poškodenie zadných predných dverí“, „zadného prvého blatníka“ a „zadného nárazníka“, ktoré v prvých dvoch prípadoch nemôžu už z jazykového a gramatického výkladu opísať, čo bolo škodovou udalosťou poškodené a v treťom prípade nešpecifikuje ktorá časť (pravý, ľavý) zadného nárazníka bola poškodená. Nemôže súhlasiť s tvrdením súdu v odôvodnení, kde ten uvádza, že poistná udalosť a jej vznik bola náležite preukázaná. Rovnako nemôže súhlasiť s odôvodnením, že výška škody bola riadne preukázaná faktúrou autoopravní, popisom vykonaných opráv a pokladničným dokladom o úhrade uvedenej faktúry. Uvedené skutočnosti síce súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatuje, avšak s predmetnými skutočnosťami sa žiadnym spôsobom nevysporiadal, pričom je zrejmé, že vznik škodovej udalosti a výška škody, príčinná súvislosť medzi vznikom škody a výškou škody a príčinná súvislosť medzi výškou škody a vykonanou opravou nebola preukázaná. Súd iba nekriticky prevzal argumentáciu žalobcu. Takéto odôvodnenie rozhodnutia nemôže spĺňať zákonné podmienky pre odôvodnenie rozsudku v zmysle § 220 ods.2 CSP. Nedostatočne odôvodnené rozhodnutie súdu je arbitrárne, pričom takéto rozhodnutie porušuje ústavou garantované právo žalovanej na spravodlivý súdny proces. S poukázaním na uvedené navrhla, aby: odvolací súd v zmysle § 388 CSP zmenil Rozsudok Okresného súdu Košice okolie sp. zn. 16C/173/2014 z 15.10.2015 tak, že žalobu žalobcu zamietne a prizná žalovanej náhradu trov súdneho konania, aby odvolací súd v zmysle § 389 CSP zrušil Rozsudok Okresného súdu Košice okolie sp. zn. 16C/173/2014 z 15.10.2015 a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca (č.l. 137-141), ktorý uviedol, že A žalovaná v 1. rade v podanom odvolaní namieta, že súd prvej inštancie nemohol vysloviť záver o dôvodnosti uplatneného nároku, nakoľko nebol spoľahlivo preukázaný časový moment vzniku poistnej udalosti. Zdôraznila, že

deň oznámenia poistnej udalosti poškodeným nekorešponduje s dňom vzniku škody, ktorý je uvedený v oznámení o škodovej udalosti poisteným. Žalovaná v 1. rade mu listom z 24.9.2013 oznámila, že jeho nárok poistné plnenie neuspokojí práve z dôvodu nesúladu jednotlivých časových údajov, a svoje stanovisko neprehodnotila ani po tom, ako jej bolo predložené čestné prehlásenie poisteného, ktorý uviedol, že poistná udalosť sa skutočne stala 27.4.2013, a že pri vypíňaní oznámenia došlo neúmyselne len k písárskej chybe. Pretože na toto prehlásenie žalovaná v 1. rade vôbec neprihliadla, bol nútený domáhať sa svojho nároku cestou súdu. Práve za účelom ustálenia dátumu vzniku škodovej udalosti preto súd vykonal dokazovanie, z ktorého jednoznačne vyplynulo, že medzi poisteným a nim ako poškodeným, došlo len k omylu, a poistná udalosť sa stala v deň 27.4.2013, tak ako bola aj telefonicky ohlásená. Vodič poisteného vozidla pán X. E. pojednávajúci 29.6.2015 zreteľne uviedol, že dopravná nehoda sa stala 27.4.2013, pričom k vzniku škody došlo v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou. Taktiež zdôraznil, že žalovanej v 1. rade hneď ako si svoju chybu v písaní uvedomil, doručil aj čestné prehlásenie, v ktorom vysvetlil a dodatočne riadne oznámil vzniku poistnej udalosti. Zdôraznil pritom, že poistná udalosť bola telefonicky riadne nahlásená - dispečing, je evidovaná v záznamoch žalovanej v 1. rade, a preto je zrejmé, že jednalo len chybu v písaní pri vyplnení oznámenia o poistnej udalosti. Pretože po vykonanom dokazovaní považuje túto otázku za jednoznačne zodpovedanú, považuje ďalšie vyjadrenia žalovanej v tomto smere len za účelové a neopodstatnené. B V ďalšom bode žalovaná v 1. rade spochybňuje výšku uplatneného nároku a ma za to, že v konaní nebola riadne preukázaná príčinná súvislosť medzi vykonanou opravou vyčíslenou vo faktúre zo 16.9.2013, a výškou reálne vzniknutej škody. V tejto súvislosti poukázal na vykonané dokazovanie a má za to, že nárok čo do jeho dôvodu a výšky bol riadne a spoľahlivo preukázaný. Do súdneho spisu bola predložená faktúra autoopravní, rozpis vykonaných prác na motorovom vozidle, a taktiež pokladničný doklad o zaplatení vystavenej faktúry. Zároveň dal do pozornosti § 11 ods.6 zák. o povinnom zmluvnom poistení, podľa ktorého je poisťovateľ povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti o výsledku vykonaného šetrenia upovedomiť poškodeného. V zmysle uvedeného preto prvoradou úlohou žalovanej v 1. rade bolo riadne, zodpovedne, a v súlade so zákonom prešetriť poistnú udalosť a vysporiadať sa s nárokom poškodeného. Preto pokiaľ žalovaná v 1. rade tvrdí, že výšku uplatneného nároku nepovažovala za dostatočne preukázanú, zákon jej ukladá povinnosť prešetriť nahlásenú poistnú udalosť a tak ustáliť aj výšku poistného plnenia. Má za to, že v rámci vykonaného dokazovania bola výška škody jednoznačne ustálená, a preto aj toto tvrdenie žalovanej v 1. rade považuje za irelevantné. C V odvolaní žalovaná v 1. rade namieta aj priznaný úrok z omeškania a tvrdí, že z dôvodov na strane poškodeného nemohla v zákonom stanovenej lehote splniť povinnosti tak, ako jej ich ukladá § 11 ods.6 zák. o povinnom zmluvnom poistení. S týmto tvrdením nemôže súhlasiť. Žalovaná mala v lehote 3 mesiacov, počas ktorých bola povinná ukončiť poistnú udalosť, k dispozícii záznam o hlásení poistnej udalosti na dispečing 27.4.2013, poistnú zmluvu poisteného, oznámenie o vzniku škodovej udalosti, ako aj záznam o dopravnej nehode. Viac nie je ani možné od neho ako poškodeného spravodlivo očakávať. Ak žalovanej v 1. rade chýbal akýkoľvek údaj, alebo listinný dôkaz, bolo povinnosťou žalovaného v 2. rade poskytnúť žalovanej riadnu súčinnosť. Rozhodne však táto skutočnosť, resp., aj nesplnenie si povinnosti žalovaného v 2. rade nemôže byť pričítané na vrub poškodenému. Takýto postup je v rozpore so základnými zásadami poistného plnenia a ochrany poškodeného. A pokiaľ mala žalovaná v 1. rade pochybnosti o výške nároku, mala k dispozícii nástroje, prostredníctvom ktorých mohla skúmať rozsah poistného plnenia tak, ako jej to ukladá aj samotný zákon. Po vykonaní opravy bola žalovanej v 1. rade doručená aj faktúra dodávateľom A. D.- AUTO-MIX-SERVIS, spolu s rozsahom vykonaných prác. Nevidí preto dôvod, pre ktorý žalovaná v 1. rade po obdržaní všetkých relevantných dokladov nemohla pristúpiť k riadnej likvidácii poistnej udalosti. Vo vzťahu k uplatnenému úroku z omeškania uviedol, že žalovaná v 1. rade mu až 24.9.2013 doručila oznámenie o tom, že poistná udalosť vedená pod č 68 12535 1 04/1070549240 bude vypořádaná bez nároku na poskytnutie peňažného plnenia, a to z dôvodu chyby v označení dátumu vzniku poistnej udalosti. Je preto zrejmé, že v čase rozhodovania žalovanej v 1. rade o uplatnenom nároku jej boli doručené všetky dôležité podklady, na základe ktorých mi mohla poskytnúť peňažné plnenie, a jediným dôvodom odmietnutia poistného plnenia bola chyba v písaní, ktorú však už medzitým spolu s poisteným odstránil a medzi nimi nebol žiadny rozpor v dátume vzniku poistnej udalosti. Poistná udalosť sa nemohla stať v oba dni, a žalovaná v 1. rade už poistnú udalosť evidovala 27.4.2013, kedy bola vodičkou poškodeného vozidla riadne nahlásená. Z uvedeného dôvodu tak mohla žalovaná v 1. rade plniť už 25.9.2013, teda deň po tom, ako sama vo svojom oznámení uviedla, že jediným dôvodom, pre ktorý nemôže poistné plnenie poskytnúť je chyba v písaní.

Taktiež upozornil na skutočnosť, že žalovaná v 1. rade si nespĺnila svoju povinnosť, keď v lehote troch mesiacov neoznámila spôsob vybavenia poisťnej udalosti, a preto je zároveň daný dôvod na priznanie nároku na úroky z omeškania podľa § 11 ods.8 zák. o povinnom zmluvnom poistení. Argumentáciu žalovanej v 1. rade, ktorú uviedla ako dôvod odmietnutia poskytnúť mu poisťné plnenie, považuje za v rozpore so zákonom. Zo strany žalovanej v 1. rade išlo o účelové a tendenčné konanie, ktorého cieľom bolo vyhnúť sa povinnosti plniť z poisťnej zmluvy. Preto sa podľa jeho názoru žalovaná v 1. rade dostala do omeškania už okamihom vydania napadnutého rozhodnutia o poskytnutí poisťného plnenia, a nie až okamihom právoplatnosti a vykonateľnosti meritórneho rozhodnutia v tomto súdnom konaní. D Vo vzťahu k námietke žalovanej v 1. rade, týkajúcej sa absencie riadneho a zreteľného odôvodnenia rozsudku si dovolil upriamiť pozornosť súdu na skutočnosť, že žalovaná v 1. rade neuznala nárok na vyplatenie poisťného plnenia výlučne z dôvodu uvedenia nesprávneho dátumu vzniku škodovej udalosti. Uvedené mu žalovaná v 1. rade oznámila až listom z 24.9.2013. V rámci vykonaného dokazovania sa preto súd sústredil predovšetkým odstránenie tohto rozporu a dôkladné prešetrenie dátumu vzniku poisťnej udalosti. Na základe výpovedí účastníkov dopravnej nehody, ako aj z listinných dôkazov súd jednoznačne ustálil, že k vzniku poisťnej udalosti došlo 27.4.2013. Vo zvyšku žalovaná v 1. rade jeho nárok nespochybňovala, a nerozporevala ani žiadne iné tvrdenia tak, ako to prezentuje vo svojom odvolaní. Na základe uvedeného má za to, že súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu na riadne a spoľahlivé posúdenie uplatneného nároku, a tento vyhodnotil tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Rozsudok považuje za správny, objektívny, a v súlade s vykonaným dokazovaním. V súlade s vyššie uvedeným preto navrhol, aby odvolací súd vydal nasledovný: Rozsudok: Potvrďuje rozsudok. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. Žalovaná k vyjadreniu žalobcu uviedla (č. I. 144), že v celom rozsahu zotrváva na dôvodoch a rozsahu podaného odvolania z 28.9.2017, nakoľko zo strany žalobcu vo vyjadrení z 2.11.2017 (doručenom súdu 6.11.2017) neboli uvedené žiadne právne relevantné závery, ktoré by si vyžadovali osobitné stanovisko. Žalovaná zotrváva na svojich doterajších vyjadreniach a stanoviskách, ako právnej argumentácii, hodnotenia vykonaných dôkazov a objasneného skutkového stavu. Zároveň upozornila, že na doručenom vyjadrení žalobcu, absenteje podpis, pričom z doručeného podania nevyplýva, že by bolo podávané elektronicky.

6. Žalovaný v 2. rade sa vyjadril k odvolaniu žalovanej v 1. rade (č. I. 150) a uviedol, že rozhodnutie súdu považuje za správne a legitímne. Súd vykonal rozsiahle dokazovanie za účelom objasnenia všetkých sporných skutočností. V tejto súvislosti žalovaný poukázal predovšetkým na svedecké výpovede, z ktorých je zrejmé, že k škodovej udalosti skutočne došlo, a to spôsobom, akým bola popísaná aj zo strany žalobcu, pričom v konaní bol jednoznačne ustálený aj dátum vzniku poisťnej udalosti. V napadnutom rozhodnutí sa súd vysporiadal s argumentáciou procesných strán, túto správne vyhodnotil, ozrejmil akými úvahami sa pri svojom rozhodovaní spravoval, a preto je podľa jeho názoru právny záver súdu je riadne odôvodnený a v súlade s vykonaným dokazovaním, preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil.

7. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

8. Žalovanou v 1. rade uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. b) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), spočíva v tom, že nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

9. Obsah práva na spravodlivý proces (right to fair trial) je pomerne široký (právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie vecí v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo vyporiadať sa so všetkými relevantnými skutočnosťami, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia). Medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým (o. i.) aj právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu a právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

10. Podľa § 220 ods.2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné

skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

11.Z cit. ust. vyplýva, že súd prvej inštancie je povinný v odôvodnení uviesť, ktoré skutočnosti (skutkové zistenia) boli dokazovaním, zhodnými tvrdeniami účastníkov alebo iným zák. predpísaným spôsobom - podľa jeho názoru - preukázané a ktoré nie, príp. tiež, ktoré z nich sú pre rozhodnutie veci bezvýznamné. Pri každej jednotlivej, preukázanej i nepreukázanej, skutočnosti (skutkovom zistení) musí stručne a jasne uviesť, ako k tomuto záveru dospel, teda z akých dôkazov - podľa jeho názoru - záver vyplýva, ako tieto dôkazy podľa § 191 - 194 CSP hodnotil, a to najmä vtedy, ak šlo o dôkazy protichodné, a prečo nevyhoveli všetkým návrhom účastníkov na vykonanie dôkazov, pričom svoj výklad musí prispôbiť konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci, najmä rozsahu dokazovania, zložitosti zisťovania skutkového stavu veci, množstvu návrhov účastníkov na vykonanie dôkazov a p. a uviesť ho tak, aby jeho závery o rozhodujúcich skutočnostiach (skutkových zisteniach) neboli pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Jednotlivé preukázané skutočnosti (skutkové zistenia) je potrebné premietnuť do záverov o skutkovom stave veci (do tzv. skutkovej vety), ktorý stručne a výstižne vyjadruje skutkový stav veci (§ 215 CSP) a ktorý je rozhodujúci pre právne posúdenie. Posúdením veci po právnej stránke treba pritom rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá. Prakticky nepreskúmateľný je preto rozsudok, v ktorom nie sú vysvetlené prípadné rozpory medzi konkrétnymi dôkazmi, na základe ktorých sa to ktoré skutkové zistenie robí. Podľa ustálenej súdnej praxe rozhodnutie nie je preskúmateľné predovšetkým v prípade, že z jeho odôvodnenia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej, resp., keď sú právne závery v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia nevyplývajú.

12.Napadnutý rozsudok zodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z § 220 ods.2 CSP a zásadám súdnej praxe a je preskúmateľné a riadne odôvodnené.

13.Žalovaná v 1. rade uplatnený odvolací dôvod vidí v tom, že rozsudok uvádza nejasné a zmätočné výrazy uvedené na 4 str. ods. 3 odôvodnenia. Uvedené námietky (poškodenie zadných predných dvier, zadného prvého blatníka a zadného nárazníka) sú evidentne chyby spôsobené pri písaní, keď namiesto „pravých“ dvier bol uvedený výraz „predných“ dvier, namiesto „pravého“ blatníka bol uvedený výraz „prvého“ blatníka a bol vynechaný výraz zadného „pravého“ nárazníka. Uvedené chyby v kontexte s ostatným odôvodnením nespôsobujú nejasnosť rozhodnutia.

14.Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191-§ 194 CSP.

15.Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplývala, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp.

poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 - § 194 CSP.

16. Žalovaná v 1. rade tvrdí, že súd neustálil deň vzniku škodovej udalosti, ktorá bola matkou žalobcu nahlásená 27.4.2013 a žalovaný v 2. rade v Tlačive na uplatnenie nároku uviedol dátum 28.4.2013, pričom toto je podpísané aj žalobcom.

17. V konaní bolo jednoznačne výpoveďou žalobcu ako aj žalovaného v 2. rade preukázané, že škodová udalosť sa stala 27.4.2013, kedy matka žalobcu zavolała na dispečing poisťovne a nahlásila vznik škodovej udalosti a nebolo preukázané, že by poškodenie motorového vozidla mohlo vzniknúť iným spôsobom ako je popísané v Hlásení o škodovej udalosti, ani existencia ďalšej udalosti, ktorá by mala nastať 28.4.2013. Preto možno uveriť tvrdeniu, že žalovaný v 2. rade a žalobca, pri vyplňaní tlačiva sa dopustili chyby pri písaní dátumu z dôvodu, že ho vyplňali s časovým odstupom.

18. Žalovaná v 1. rade v odvolaní namietala aj výšku spôsobenej škody. Takúto námietku použila prvý raz v odvolacom konaní a neuviedla žiadne relevantné dôvody, prečo vyfakturovaná a uhradená suma nie je správna. Nadôvažok je potrebné uviesť, že žalovaná odmietala plniť nie z dôvodu nesprávne určenej alebo nepreukázanej sumy, ale neuznala nárok na vyplatenie poisteného plnenia výlučne z dôvodu uvedenia nesprávneho dátumu vzniku škodovej udalosti.

19. V konaní bola jednoznačne preukázaná vecná a časová súvislosť medzi vznikom škody, škodnou udalosťou a výškou škody, ktorú žalobca preukázal faktúrou č. 13 166 zo 16.9.2013 dodávateľom A. D.-AUTO-MIX-SERVIS, spolu s rozsahom vykonaných prác, ktorú doručil poisťovni.

20. Žalovaná v 1. rade uplatnila odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

21. Súd použil správny právny predpis, len vo vzťahu k žalovanému v 2. rade. Je pravdou, že špeciálny právny predpis upravuje v § 11 ods.8 zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ZPZP), ktorý sa vzťahuje na žalovanú v 1. rade.

22. Podľa § 11 ods.6 ZPZP poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

23. Podľa § 11 ods.7 ZPZP poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

24. Podľa § 11 ods.8 ZPZP ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

25. V konaní bolo preukázané, že žalovaná v 1. rade porušila povinnosť jej uloženú v § 11 ods.6 a síce neukončila šetrenie poistnej udalosti do 3 mesiacov od jej nahlásenia (27.7.2013) a teda má v zmysle § 11 ods.8 povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania, ktorý si žalobca uplatnil v neskoršej dobe ako mu vznikol nárok. Preto, aj keď súd čiastočne pochybil pri použití právneho predpisu vo

vzťahu k úrokom z omeškania, nemá vplyv na správnosť rozhodnutia. Odvolací súd je toho názoru, že poisťovateľ riadne nesplnil svoju povinnosť poskytnúť poistné plnenie poškodenému za poisteného podľa § 4 ods.2,4 ZPZP. Záverom sa žiada dodať, že priznanie úrokov z omeškania, že základnou ideou ZPZP bolo a stále je ochrana práv poškodených osôb, najmä práva na rýchle poskytnutie poistného plnenia. Uvedený zákon je v súlade so Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2000/26 (Smernica o poistení motorových vozidiel), ktorou sa poškodenému priznalo právo podať žalobu proti poisťovni zodpovednej osobe, a to priamo. Predmetné ustanovenia implementované do nášho ZPZP zaviedli účinné sankcie pre prípad, že poisťovňa si nesplní povinnosť nahradiť škodu v primeranej lehote. Okrem týchto sankcií zmluvné štáty boli zaviazané implementovať aj do svojich vnútroštátnych poriadkov aj povinnosť platenia úrokov z výšky náhrady stanovenej poisťovňou alebo súdom poškodenej osobe, ak sa plnenie nerealizovalo v predpísanej lehote. Uvedené úroky z omeškania ukladá zákon poisťovateľom automaticky, bez ohľadu na to, či si úrok z omeškania uplatní alebo nie, len ich výška sa posudzuje podľa občianskoprávných predpisov. Teleologickým výkladom smernice a zákona je možné vyvodiť, že poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie v lehote 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahov povinností poisťovateľa, pričom skončiť prešetrovanie je povinný v lehote 3 mesiacov odo dňa oznámenia škodovej udalosti.

26.Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

27.Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28.Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29.Podľa § 262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30.Žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto mu bola priznaná náhrada trov jeho konania v plnom rozsahu, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie postupom podľa § 262 ods.2

31.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.